

De Zieke

OPGANG

Hij werd een zieke in den zomer.
Hij sloot zijn leven langzaam dicht.
De kleur trok weg uit zijn gezicht.
Zijn bloed sloeg elken morgen loomer.

Voor òns had reeds zijn bloeien afgedaan.
Hijzelf geloofde in nieuw ontluiken.
Vergeefs! Gød wilde hem gebruiken,
En hem verlost doen binnengaan.

Bert Bakker.

Wij bidden:

Behoed haar hart, dat om U roept,
Wanneer het droef is en alleen.
Want buiten U is er niet één,
Die haar verlatenheid vermoedt.

Geen, die een ander hart verstaat,
Dat ongetroost is en in nood.
Want naastenliefde is niet groot,
Omdat elk leeft om eigen baat.

Maar toen Gij toetrad — en Uw hand
Zich om haar schouder had gelegd,
Heeft zij haar armoe uitgezegd,
En wist zich door Uw liefde overmand.

Dáárom: behoed haar hart, dat eenzaam is,
En in zijn onrust zich verwacht.
Het zoekt de sterkte van Uw hart,
Omdat het U gemeenzaam is.

voor Ingeborg.

Bert Bakker.

65